

Kvindestudiet

ved

Københavns Universitet. *)

Af

Ragna Schou, f. Wieth-Knudsen,

stud. mag. (Statsvidenskab).

(April—August 1903).

I.

Kvindernes Adgang til Universitetet.

Siden Kvinderne for 27 Aar siden fik Adgang til Københavns Universitet, er Forholdene for dem i høj Grad forandrede. Nu er en kvindelig Student ingenlunde en Sjældenhed, et unaturligt Væsen, der hos nogle paa Forhaand vækker Mistillid og Forargelse, hos andre endogsaa Væmmelse og Afsky, saaledes som hos den bekendte medicinske Professor, hvis interessante „Mindretalserklæring“ senere skal omtales. Nej, nu kan man uden Vanskelighed træffe dem i Flokke. Hvis man er heldig, kan man endogsaa opnaa at se flere Char-à-bancs hvidklædte kvindelige Russer køre 3 Gange rundt om „Hesten“ og ud ad Bredgade paa den obligate Skovtur efter endt Examen, svingende med Studenterhuerne, jublende i frimodig Glæde, som den, der intet ondt er sig bevidst.

For 29 Aar siden, i Begyndelsen af 1874, indgav en ung Kvinde i al Beskedenhed et Andragende til det høje Ministerium for Kirke- og Undervisningsvæsenet om at maatte immatrikuleres som Student ved Universitetet for at studere Lægevidenskab. Dette Andragende satte hele Maskineriet i Bevægelse; thi et saa samfundsomvæltende Spørgsmaal maatte nøje overvejes, inden man turde besvare det. Saa vandrede da denne Sag fra Ministerium til Konsistorium, fra Konsistorium til det juridiske Fakultet, tilbage til Konsistorium, derefter til det lægevidenskabelige Fakultet, atter tilbage til Konsistorium, der forelagde Sagen for den akademiske Lærerforsamling og derefter afgav Beretning til Kultusministeriet. Dette udarbejdede et Udkast — efter først at have indhentet en Udtalelse af Justitsministeriet — som blev forelagt de enkelte Fakulteter og Konsistorium og blev gjort til Genstand for Afstemning i Lærerforsamlingen o. s. v. Naar man ser paa denne lange Udvikling, underer man sig over, at det dog ikke varede mere end ca. 1 1/2 Aar,

inden Anordningen af 25de Juni 1875 forelaa som et Svar paa Andragendet af 1874, den Anordning, der — i al Korthed udtrykt — *giver Kvinderne Adgang til Universitetet i Lighed med Mænd, kun at der i Stedet for den teologiske Embedseksamen for Kvinderne indføres „en afsluttende Prøve i Teologi“, hvortil Fordringerne er lidt ringere end til teologisk Embeds-Examen* (denne Undtagelse gjorde man for at undgaa at afgøre Spørgsmaalet om kvindelige Præster, om hvilket der havde været meget delte Meninger baade inden for Konsistorium (6 St. for og 6 imod) og den akademiske Lærerforsamling (16 for og 17 imod). *Kvinderne har ikke Adgang til Universitetets Stipendier* (de dengang bestaaende).

Et Par af Stadierne paa Andragendets Vej skal nærmere omtales, da de er ret betegnende for Stemningen i de forskellige Kredse. Henvisningen til det juridiske Fakultet angik kun den rent juridiske Side af Sagen, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt Lovgivningen berettigede Kvinderne til at tage Adgangs-eksamen og derefter lade sig immatrikulere ved Universitetet. Fakultetet kom til det Resultat, at der intet Forbud var derimod, hverken direkte eller indirekte, selv om Universitetets Bestemmelser „gaar ud fra den Forudsætning, at Universitetsvirksomheden kun er beregnet paa mandlige studerende. En Bestemmelse, hvorved slig Adgang indrømmedes dem, vilde tværtimod kun gaa ud paa en videre Udvikling af Universitetets almindelige fundatsmæssige Formaal: at fremme og udbrede Videnskabens Dyrkelse, saaledes som Tidsaanden maatte udkræve det.“*) Endvidere bemærkede det juridiske Fakultet, at „medens den øverste Universitetsmyndighed vel kan tillægge Kvinden Ret til at underkaste sig de afsluttende Prøver, som afholdes ved de forskellige Fakulteter, kan den derimod ikke tage Bestemmelse om den retlige Betydning af den af en Kvinde aflagte Embedsexamen i Forhold, der ligger udenfor Universitetets Omraade, f. Ex. med Hensyn til jus practicandi**) for de Kvinder, som maatte have bestaaet den lægevidenskabelige Embedsexamen.“

(Fortsættes).

*) Forsinket siden September 1903 paa Grund at Pladsmangel.

*) Udhævet af os.

**) Retten til at praktisere.